

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 109

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 martie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
11.			venirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital
— Lege privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 21 septembrie 1998			2-8
		49.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 21 septembrie 1998
	1		8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 21 septembrie 1998

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 21 septembrie 1998.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 4 octombrie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 7 februarie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM NICOLAE SPINEANU

București, 6 martie 2000.
Nr. 11.

C O N V E N Ţ I E

Între Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan, confirmând dorința lor de a dezvolta și întări cooperarea economică, științifică, tehnică și culturală dintre ambele state și dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital, stabilite în numele unui stat contractant sau al unităților sale administrativ-teritoriale ori al autorităților sale locale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate *impozite pe venit și pe capital* toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt, în special:

a) în România:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol;
- (v) impozitul pe dividende;
- (vi) impozitul pe clădiri și impozitul pe terenul ocupat de clădiri și construcții,

denumite în continuare *impozit român*;

b) în Republica Kazahstan:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor juridice și fizice;
- (ii) impozitul pe proprietate,

denumite în continuare *impozit kazah*.

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricărui impozit identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc despre orice modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Kazahstan, după cum cere contextul;

b) termenii:

- (i) *România* înseamnă România, iar atunci când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape; și

- (ii) *Kazahstan* înseamnă Republica Kazahstan. Când este folosit în sens geografic, termenul *Kazahstan* include apele teritoriale și, de asemenea, zona economică exclusivă și platoul continental asupra cărora Kazahstan, pentru scopuri specifice, își poate exercita drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu dreptul internațional și în care este aplicabilă legislația referitoare la impozitele din Kazahstan;

c) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă grupare de persoane;

d) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată persoană juridică în scopul impozitării;

e) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

f) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă sau vehicul feroviar exploatat de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului în care nava, aeronava sau vehiculul feroviar este exploatat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

g) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

- (i) în România: Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în Kazahstan: Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

h) termenul *național* înseamnă:

- (i) orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant;
- (ii) orice persoană juridică, societate, societate de persoane sau orice altă asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant.

2. În ceea ce privește aplicarea acestei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului de conducere, locului de încorporare, locului de înregistrare sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include orice persoană care este supusă impunerii în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital situat în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor sale vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau dacă nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente vor rezolva problema de comun acord. Dacă autoritățile competente nu ajung la un asemenea acord, respectiva persoană nu va fi considerată rezidentă a nici unuia dintre statele contractante și nu va beneficia de prevederile acestei convenții.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care activitatea unei întreprinderi este desfășurată în întregime sau în parte.

2. Expresia *sediu permanent* include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier;

- f) o fermă sau orice plantație; și
- g) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia *sediu permanent* cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții sau un proiect de construcții, instalare sau montaj ori activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai atunci când un asemenea șantier sau proiect durează o perioadă mai mare de 12 luni ori asemenea activități continuă o perioadă mai mare de 12 luni; și

b) utilizarea unei instalații sau a unei instalații de forare ori a unui vapor sau activitățile de supraveghere legate de acestea într-un stat contractant pentru a explora sau a exploata resursele naturale, numai dacă această utilizare durează mai mult de 12 luni sau asemenea activități continuă mai mult de 12 luni; și

c) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de o întreprindere prin angajații săi sau prin alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai când activitățile de această natură continuă (pentru același proiect sau un proiect conex) o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii ori livrării de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, fără a se obține venit;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării, fără a se obține venit;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg ori unei expoziții temporare ocazionale după închiderea târgului sau expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate la subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, când o persoană, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7, acționează în numele unei întreprinderi, are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant autoritatea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în legătură cu orice activități pe care acea persoană le desfășoară pentru întreprindere, în afara cazului în care activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă ar fi exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu ar face acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor acestui paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant, cu excepția reasigurărilor, se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, dacă încasează prime pe teritoriul celui alt stat contractant sau asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau prin orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzul fructului proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele și vehiculele feroviare nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenite din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor provenite din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afara cazului în care întreprinderea desfășoară sau a desfășurat activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea desfășoară sau a desfășurat activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă:

a) celui sediu permanent;

b) vânzătorilor în acel celălalt stat de produse sau de mărfuri de natură identică sau similară cu a celor vândute prin acel sediu permanent; sau

c) altor activități de afaceri desfășurate în acel celălalt stat, de natură identică sau similară cu a celor efectuate prin acel sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită sau a exercitat activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci în fiecare stat contractant se atribuie celui sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Totuși sediului permanent nu i se va permite să deducă sumele plătite sediului central sau oricărui alt sediu al rezidentului sub formă de redevențe, taxe sau alte plăți similare realizate pentru utilizarea patentelor sau a altor drepturi ori sub formă de comisioane pentru anumite servicii prestate sau pentru management ori sub formă de dobânzi pentru sumele împrumutate sediului permanent.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizația uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceeași prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. Când profiturile includ elemente de venit sau câștiguri de capital care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acestor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

7. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare stat prin aceeași metodă, în afara cazului în care există motive temeinice și suficiente de a se proceda altfel.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea navelor, aeronavelor sau vehiculelor feroviare în trafic internațional sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

4. Profiturile la care se referă paragraful 1 al prezentului articol nu cuprind profiturile care se obțin din exploatarea unui hotel a cărui activitate este distinctă de exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor sau vehiculelor feroviare.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de cele care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat — și impune în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost cele care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primatorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dividendelor. Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenite din acțiuni sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile provenite din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de legislația statului contractant în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, de desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care este rezident societatea plătitoare de dividende printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 (Profiturile întreprinderii) sau ale art. 15 (Profesii independente), după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului în care asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau o bază fixă situată în acel celălalt stat.

6. Independent de prevederile prezentei convenții, sediul permanent al unei societăți care este rezidentă a unui stat contractant și care desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant poate fi supus în acel celălalt stat și la un impozit adițional pe profit. În sensul prezentei prevederi, impozitul adițional pe profit va fi determinat în conformitate cu legislația internă a fiecărui stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primatorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenite dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat, dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia ori de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a aceluși guvern, a unității administrativ-teritoriale sau a autorității locale ori dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate direct de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice și veniturile din obligațiuni sau titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, obligațiuni sau titluri de creanță. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 (Profiturile întreprinderii) sau ale art. 15 (Profesii independente), după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, având în vedere creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

8. Prevederile acestui articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale unei persoane în ceea ce privește crearea sau transferul creanțelor în legătură cu care sunt plătite dobânzile este de a obține avantaje prin această creare sau acest transfer de creanțe ca urmare a aplicării acestui articol.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel, inclusiv cele în natură, primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori de televiziune, transmisiilor prin satelit, cablu, fibre optice sau tehnologii similare, pentru orice patent sau marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 (Profiturile întreprinderilor) sau ale art. 15 (Profesii independente), după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legat dreptul sau proprietatea care generează obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

7. Prevederile acestui articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale unei persoane în ceea ce privește crearea sau transferul drepturilor în legătură cu care sunt plătite redevențele este de a obține avantaje prin această creare sau acest transfer de drepturi ca urmare a aplicării acestui articol.

ARTICOLUL 13

Comisioane

1. Comisioanele provenite dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al comisioanelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a comisioanelor.

3. Termenul *comisioane* folosit în prezentul articol înseamnă plățile făcute unui broker, agent comisionar general sau oricărei alte persoane asimilate unui broker sau comisionar general de legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea plăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al comisioanelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate în celălalt stat contractant din care provin comisioanele printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar serviciul pentru care se plătesc comisioanele este efectiv legat de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 (Profiturile întreprinderii) sau ale art. 15 (Profesii independente), după caz.

5. Comisioanele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul comisioanelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care sunt legate activitățile care generează obligația de plată și comisioanele se suportă de sediul permanent sau baza fixă, aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisioanelor, având în vedere serviciile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la art. 6 (Venituri din proprietăți imobiliare), situată în celălalt stat contractant, sau a acțiunilor la o societate ale cărei active sunt formate în totalitate sau în principal dintr-o asemenea proprietate ori a participării la o asocieri de persoane sau la un trust ale cărui active sunt formate în totalitate sau în principal din proprietate imobiliară situată în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare care face parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare care ține de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenite din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile obținute din înstrăinarea navelor, aeronavelor sau a vehiculelor feroviare exploatare în trafic internațional ori a proprietății mobiliare legate de exploatarea unor asemenea nave, aeronave sau vehicule feroviare vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenite din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care serviciile sunt sau au fost prestate în celălalt stat contractant și

a) venitul este atribuibil unei baze fixe pe care persoana fizică o are sau a avut-o în mod obișnuit la dispoziția sa în acel celălalt stat; sau

b) această persoană fizică este sau a fost prezentă în acel celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni care începe sau se sfârșește în anul calendaristic respectiv.

În situația prevăzută la subparagraful a) sau b) venitul atribuibil serviciilor poate fi impus în acel celălalt stat în conformitate cu principiile similare celor menționate la art. 7 (Profiturile întreprinderii) pentru determinarea sumei profitului din afaceri și pentru atribuirea profiturilor din afaceri unui sediu permanent sau unei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente științifice, literare, artistice, educative sau pedagogice, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17 (Remunerațiile membrilor consiliului de administrație), ale art. 19 (Pensii și alte plăți) și ale art. 20 (Funcții publice), salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul în care activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni care începe sau se sfârșește în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile obținute în legătură cu activitatea salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave sau al unui vehicul feroviar exploatat în trafic internațional pot fi impuse numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate de membru al consiliului de administrație sau al unui organism similar al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști de spectacol și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 (Profesii independente) și ale art. 16 (Profesii dependente), veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune ori ca interpret muzical, sau de sportiv din activitățile sale personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7 (Profiturile întreprinderii), ale art. 15 (Profesii independente) și ale art. 16 (Profesii dependente), pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive convenite de guvernele celor două state contractante, și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 19

Pensii și alte plăți

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20 (Funcții publice), pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, și orice anuitate plătită acestui rezident vor fi impozabile numai în acel stat.

2. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă determinată, plătită unei persoane fizice în mod periodic, la scadențe fixe, în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau acestei unități ori autorități, sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși aceste remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a celui stat și

(i) este un național al celui stat; sau

(ii) nu a devenit rezident al celui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat sau acelei unități ori autorități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezident și național al celui stat.

3. Prevederile art. 16 (Profesii dependente), ale art. 17 (Remunerațiile membrilor consiliului de administrație) și ale art. 19 (Pensii și alte plăți) se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o autoritate locală a acestuia.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

1. Un rezident al unui stat contractant, care este prezent în mod temporar în celălalt stat contractant ca student sau practicant pentru a dobândi o calificare tehnică, profesională sau de afaceri, nu va fi impus în celălalt stat contractant o perioadă de 7 ani pentru sumele primite din străinătate în scopul întreținerii, educării ori instruirii sale sau ca bursă pentru continuarea studiilor.

2. Remunerațiile plătite studentului sau practicantului, după caz, rezident al unui stat contractant, pentru serviciile prestate în celălalt stat nu vor fi impuse în acest celălalt stat pentru o perioadă de 3 ani, cu condiția ca asemenea servicii să fie în legătură cu studiile, întreținerea sau cu instruirea sa.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, unui colegiu, unei școli sau a altei instituții educaționale similare nonprofit, care este recunoscută de guvernul celui celălalt stat contractant, este prezentă în acel celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul predării sau al cercetării ori pentru ambele situații la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită în legătură cu predarea sau cu cercetarea sa.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

Elementele de venit al unui rezident al unui stat contractant, provenite din celălalt stat contractant și care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 24

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6 (Venituri din proprietăți imobiliare), deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare care fac parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare care aparțin unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în acel celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave și vehicule feroviare, exploatate în trafic internațional, și din proprietățile mobiliare care țin de exploatarea unor asemenea nave, aeronave și vehicule feroviare este impozabil numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 25

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau elemente de venit, la care se face referire la art. 10 (Dividende), la art. 11 (Dobânzi), la art. 12 (Redevențe) și la art. 13 (Comisioane), sau profituri, câștiguri ori deține capital care, potrivit legislației din Kazahstan și în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impuse în Kazahstan, România va recunoaște un credit fiscal față de impozitul său pe venituri, elemente de venit, profituri, câștiguri sau capital într-o sumă egală cu impozitul plătit în Kazahstan.

Totuși suma creditului nu va depăși suma impozitului român pe acele venituri, elemente de venit, profituri sau câștiguri ori pe capital, calculat în conformitate cu prevederile legislației fiscale și cu reglementările din România.

2. În cazul Kazahstanului dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

a) Când un rezident al Kazahstanului obține venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, poate fi impus în România, Kazahstan va permite:

(i) ca o deducere din impozitul pe venit al celui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în România;

(ii) ca o deducere din impozitul pe capital al celui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Totuși această deducere nu va putea depăși cea parte a impozitului pe venit sau pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impus în România.

b) Când un rezident al Kazahstanului obține venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, va fi impus numai în România, Kazahstan poate include acest venit sau capital în baza impozabilă, dar numai pentru a determina cota impozitului pe acest venit sau pe capital ca și când ar fi impozabil în Kazahstan.

ARTICOLUL 26

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant nici unei impuneri sau obligații legate de aceasta, diferită ori mai împovărătoare decât impunerea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celui celălalt stat, aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor celui celălalt stat, care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire și reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului în care se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9 (Întreprinderi asociate), paragrafului 7 al art. 11 (Dobânzi) sau ale paragrafului 6 al art. 12 (Redevențe) ori ale paragrafului 6 al art. 13 (Comisioane), dobânzile, redevențele, comisioanele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Între impunerile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat în mod direct sau indirect de unul ori de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislațiile interne ale acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 26 (Nediscriminarea), celui stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a măsurii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impuneri care nu este în conformitate cu prevederile convenției. Orice înțelegere realizată va fi aplicată, indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislațiile interne ale statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente. Când pentru a se ajunge la o înțelegere apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28

Asistența la încasare

1. Autoritățile competente ale statelor contractante se angajează să își acorde reciproc asistență la încasarea impozitelor, împreună cu dobânzile, majorările de întârziere și amenzi care nu au caracter penal, referitoare la aceste impozite, denumită în continuare *solicitare fiscală*.

2. Solicitarea fiscală a unei autorități competente a unui stat contractant va include o certificare din partea unei asemenea autorități, conform căreia, potrivit legilor celui stat, solicitarea fiscală este stabilită definitiv. În sensul acestui articol o solicitare fiscală este stabilită definitiv când un stat contractant are dreptul, conform legislației sale interne, să aplice solicitarea fiscală pentru colectarea impozitelor și contribuabilul nu mai are nici un drept să împiedice încasarea.

3. Solicitarea care este supusă cererii pentru asistență nu va avea prioritate față de impozitele datorate în statul contractant care acordă asistență, iar prevederile paragrafului 1 al art. 27 (Procedura amiabilă) se aplică, de asemenea, oricărei informații care, în virtutea prevederilor acestui articol, este furnizată autorității competente a unui stat contractant.

4. O solicitare fiscală a autorității competente a unui stat contractant, care a fost acceptată de autoritatea competentă a celui alt stat contractant, va fi încasată de autoritatea competentă a celui alt stat ca și cum această solicitare s-ar referi la propriile sale impozite.

5. Sumele încasate de autoritatea competentă a unui stat contractant în conformitate cu prevederile prezentului articol vor fi transmise autorității competente a celui alt stat contractant.

6. Asistență, în sensul prezentului articol, nu se va acorda de un stat contractant în legătură cu un contribuabil pentru care solicitarea fiscală se referă la o perioadă în care acest contribuabil a fost rezident al celui alt stat.

7. Independent de prevederile art. 2 (Impozite vizate), dispozițiile prezentului articol se aplică tuturor impozitelor de orice fel și natură, definite în conformitate cu legislațiile fiscale ale statelor contractante.

8. Prevederile prezentului articol nu vor fi considerate ca impunând unui stat contractant obligația de a lua măsuri administrative diferite de cele utilizate pentru încasarea propriilor sale impozite ori care ar fi contrare ordinii sale publice.

ARTICOLUL 29

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea prevederilor prezentei convenții sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante, referi-

toare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impunerea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea ori urmărirea impozitelor sau cu soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional ori un procedeu de fabricație sau comercial ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 30

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 31

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care se atestă că ambele state contractante au îndeplinit procedurile legale interne

Pentru Guvernul României,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat la Ministerul Finanțelor

necesare în fiecare stat contractant pentru intrarea în vigoare a acesteia.

2. Convenția se va aplica:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit și pe capital realizate, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 32

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare stat contractant poate să remită celui alt stat contractant, pe canale diplomatice, o notă de denunțare scrisă în sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare.

În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul realizat, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit și pe capital realizate, în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și convenită formă de guvernele lor, au semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 21 septembrie 1998, în dublu exemplar, în limbile română, kazahă, rusă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe între texte va prevala textul în limba engleză.

Pentru Guvernul Republicii Kazahstan,
K. Tokaev,
ministru de externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 21 septembrie 1998

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Kazahstan pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 21 septembrie 1998, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

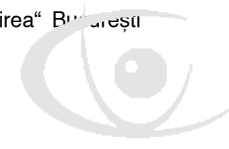
București, 3 martie 2000.
Nr. 49.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

CVISION
TECHNOLOGIES